

॥ वाल्मीकि रामायण ॥

२ अयोध्याकाण्ड

अध्याय ११

अतदहं महाराजं शयानमतथोचितम् ।
ययातिमिव पुण्यान्ते देवलोकात्परिच्युतम् ॥१॥

अनर्थरूपा सिद्धार्था अभीता भयदर्शिनी ।
पुनराकारयामास तमेव वरमङ्गना ॥२॥

त्वं कथसे महाराज सत्यवादी दृढब्रतः ।
मम चेमं वरं कस्माद्विधारयितुमिच्छसि ॥३॥

एवमुक्तस्तु कैकेय्या राजा दशरथस्तदा ।
प्रत्युवाच ततः कुद्धो मुहूर्तं विद्वलन्निव ॥४॥

मृते मयि गते रामे वनं मनुजपुङ्गवे ।
हन्तानायै ममास्त्रे रामः प्रव्राजितो वनम् ॥५॥

यदि सत्यं ब्रवीम्येतत्तदसत्यं भविष्यति ।
अकीर्तिरतुला लोके ध्रुवं परिभवश् च मे ॥६॥

तथा विलपतस्तस्य परिप्रमितचेतसः ।
अस्तमभ्यगमत्सूर्यो रजनी चाभ्यर्वत ॥७॥

स त्रियामा तथार्तस्य चन्द्रमण्डलमण्डिता ।
राज्ञो विलपमानस्य न व्यभासत शर्वरी ॥८॥

तथैवोष्णं विनिःश्वस्य वृद्धो दशरथो नृपः ।

विललापार्तवद्दुःखं गगनासक्तलोचनः ॥९॥

न प्रभातं त्वयेच्छामि मयायं रचितोऽङ्गलिः ।
अथ वा गम्यतां शीघ्रं नाहमिच्छामि निर्घृणाम् ।
नृशंसां कैकेयी द्रष्टुं यत्कृते व्यसनं महत् ॥१०॥

एवमुक्त्वा ततो राजा कैकेयी संयताङ्गलिः ।
प्रसादयामास पुनः कैकेयी चेदमब्रवीत् ॥११॥

साधुवृत्तस्य दीनस्य त्वद्गतस्य गतायुषः ।
प्रसादः क्रियतां देवि भद्रे राज्ञो विशेषतः ॥१२॥

शून्येन खलु सुश्रोणि मयेदं समुदाहृतम् ।
कुरु साधु प्रसादं मे बाले सहदया ह्यसि ॥१३॥

विशुद्धभावस्य हि दुष्टभावात्
ताम्रेक्षणस्याश्रुकलस्य राज्ञः ।
श्रुत्वा विचित्रं करुणं विलापं
भर्तुर्नृशंसा न चकार वाक्यम् ॥१४॥

ततः स राजा पुनरेव मूर्धितः
प्रियामतुष्टां प्रतिकूलभाषिणीम् ।
समीक्ष्य पुत्रस्य विवासनं प्रति
क्षितौ विसंज्ञो निपपात दुःखितः ॥१५॥

The files in this directory are revised versions of the digital files produced by Professor Muneo Tokunaga, Kyoto University, and copyrighted by him. I am grateful to Professor Tokunaga for his agreement to this use of his original files and for permitting the revised versions to be made publicly available.

Dr J. D. Smith ; email: jds10@cam.ac.uk ; <http://bombay.oriental.cam.ac.uk/index.html>

ITRANS conversion questions to: Avinash Chopde javinash@acm.org

Last updated on March 25, 1998; Send corrections to sanskrit@cheerful.com